

Šárka Hellerová

V sobotu v Praze odehrála koncert britská elektropopová skupina Years & Years. Trojice muzikantů loni vydala debutové album *Communion* a získala mimo jiné prestižní ocenění BBC Sound of 2015, které uděluje britští kritici a lidé z hudebního průmyslu nejnadějnějším umělcům pro následující rok.

V brzkém studentém odpoví, kdy vznikal tento rozhovor, už před Fórem Karlín čekaly na koncert desítky nedočkavých fanoušků. Rozhovoru se účastnili všichni členové kapely, tedy zpěvák Ollly Alexander a jeho kolegové Emre Türkmen a Mikey Goldsworthy.

Osobně do hudby a textu vkládám věci, kterým věřím

Ollly Alexander

■ Kapelu jste založili před šesti lety. Po vydání svého alba *Communion* zažíváte globální úspěch. Co je na tom nejlepší?
Türkmen: Celé je to výborné. Skvělé je cestování. Může být unavující, ale poznávat nová místa je vzrušující. Člověk se dostane na místa, kam by jinak nikdy nejel. Nedávno jsme byli třeba v Grand Canyonu.

Goldsworthy: Mně se líbí, že když člověk vyplňuje žádost o vízum, může do kolonky povolaní napsat muzikant.

■ Snili jste o tom od dětství?
Türkmen: Myslím, že jsem nikdy nevěřil, že to opravdu může být práce. Když jsem o tom mluvil, lidé mi říkali: Dobře, ale co budeš doopravdy dělat?

Alexander: To je pravda. Ale vždycky chtěl být zpěvák. Dávká to

Foto archiv kapely

Years & Years, zleva Emre Türkmen, Ollly Alexander a Mikey Goldsworthy.

■ Před rokem jste se všichni tři smáli, když se vás novináři ptali, jak si zvykáte na status popových hvězd. Už jste si zvykli, že jimi opravdu jste?
Alexander: Jde o to, že tohle můžete říct o někom jiném, ale sám sebe tak člověk zkrátka ne nazve. Neříkáme o sobě, že jsme hvězdy.

■ Říkáte, že svou řeč a zvuk jste našli se singly *Take Shelter* a *Real*, které jste vydali v roce 2014. Co se tehdy změnilo, že to do sebe všechno zapadlo?
Türkmen: Učtělý čas trvá, než najdete lidi, se kterými se vám

Také trvá, než se člověk naučí s hudbou pracovat a naučí se vystupovat. Písnička *Real* vznikla docela rychle. Dali jsme dohromady hudbu, slova a sami jsme si natočili i video. Šlo to hladce a bylo to uspokojivé. Myslím, že to bylo poprvé, kdy jsme byli všichni tři opravdu spokojeni s tím, co jsme vytvořili. Poprvé jsme se nebavili o tom, co jsme mohli udělat jinak. Věděli jsme, že je to skvělá melodie. A pak už jsme se neohlíželi. Našli jsme způsob, jak společně pracovat.

Alexander: Ano, asi je to svým způsobem jednoduchší. Stejně jako v jakékoli jiné oblasti pomáhá, když to cvičíte. Výsledky jsou pak lepší. Ale znamená to, že už to umím. Pořád píšu dost přímých písniček, ale poměr těch povedených se zvyšuje. Navíc, jak už říkal Emre, když člověk tvoří v kaple, je potřeba se to naučit, najít k sobě cestu.

■ Přemýšlíte už o druhém albu?
Goldsworthy: Spíš se zatím soustředíme na turné, ale nové písničky píšeme neustále, proto-že bychom to tak měl dělat každý

Je to příjemnější a přirozenější cesta, jak se vrátit ke skládání, než si dát termín pro vydání další desky.

■ Ollly, v lednu jste na rádiu BBC 1 diskutoval o otázce, zda je angažovaná hudba mrtvá. Jaký názor zastáváte?

Alexander: Rekl jsem, že si to nemyslím. Že jste muzikant, nemůžete nutně známenat, že máte nějakou agendu, ale já osobně do hudby a textu vkládám věci, kterým věřím. To je podle mě svým způsobem politické. S radostí skrz svou kreativitu vyjadřím svůj politický postoj. Neříkám, že bych to tak měl dělat každý

Přijedou Placebo

Britská alternativní rocková skupina Placebo vystoupí letos 8. listopadu ve Foru Karlín v Praze. Londýnská trojice oslavuje dvacet let od vydání svého debutového alba. Během koncertního turné, které se zastaví i v české metropoli, ale bude hrát skladby z celé své kariéry včetně těch z posledního řadového alba *Loud Like Love* (2013). Vstupenky stojí 1290 Kč.

(kul)

Hlavní cenu na festivalu Jeden svět má Syrská love story

Hlavní cenu festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět letos získal snímek britského režiséra Seana McAllistera *Syrská love story*. Dokument popisuje příběh manželského páru, který se kvůli pronásledování Assadovým režimem rozhoduje opustit s dětmi domov. Cenu za nejlepší režii udělila hlavní porota filmu Behemoth čínského režiséra Cao Lianga, který se odehrává v čínských dolech.

(ČTK)

Malířské trio v Galerii Mariánská

Výstava Malířské trio představí od 18. března v českobudějovické Galerii Mariánská tvorbu Romana Franty, Vojty Horálka, Michala MICLa a Novotného a velkoformátových plátech. Propojí tři autory v rámci jedné výstavy, která nechá nahlédnout do nitra jejich ateliérů. Výtvarníci využívají tradičních médií a dovevou ji využít k výjimečnému a velice osobitému projevu. Námětové nejsou o příliš angažovanou tvorbu, i když se tématu obrází dotýkají dnešní společnosti, ale jde o radost z formování představ a obrází na malířské plátno. Výstava potrvá do 12. června.

(šíd)

Dita Pepe mění identity jako chameleon

Jan Šída

Fotografka Dita Pepe vystavuje originální pojetí autoportrétů, které vytvořila za pět let tvůrčího období. Experimentuje na identitu, kterou zasazuje do odlišných společenských kontextů. A především zkoumá, co to udělá, když jedinec, pevně spjatý s určitou sociální skupinou, přesáhne její hranice a totálně promění vlastní podstatu se vším všudy. V době, kdy světem vládne móda takzvaných selfies, je velice podnětné sledovat, jak s vlastní osobou, co do vizuality, nakládá profesionál, který má navíc ideový zájem.

Osou celého projektu je zkoumání sebe sama. Dita Pepe nezobrazuje totiž život z anonymního odstupu, nepopisuje životní příběhy neznámých lidí na uličních měst. Nechce se stát pouhou přenašečkou emocí na mrtvý obraz. To by pro ni byla příliš schematická práce, a právě klíčovitý schematismus je to poslední, čím by se chtěla zabývat.

Foto archiv fotografky

Fotografka Dita Pepe hraje ve svém projektu různé role (Tumi, 2014).

Autoportréty navíc nejsou klasicky pojeté. Dita na nich hraje jen jednu roli, další, neměně zásadní představuje druhá osoba pocházející ze skutečného prostředí. Výtvarnice se jí však nepřiblíží.

kdy až submisivně přizpůsobuje. Bere si na sebe stejné šaty jako její vzor, stává se pomyslnou partnerkou, milenkou či manželkou svého mužského protějšku. Vytváří s ním pár, nebo dokonce

Roman Keating dal emoce do slov, ne do výrazu

Jaroslav Špulák

Irský zpěvák Roman Keating se proslavil v devadesátých letech jako člen boybandu Boyzone. Odrovská popularita kapely mu dovolila pustit se po jejím prvním rozpadu v roce 2000 na sólovou dráhu, vydal vlněné příběhy debut *Roman* a vlastně vyděl do současnosti.

Time Of My Life je Keatingovou desátou sólovou deskou, a lze tedy říci, že patří k velmi pracovitým umělcům. Přestože není skladatelem písniček v komplexním smyslu slova, na jejich

vzniku se podílí. Postupem času svou hudební řeč dovedl do pozice popového solitéra, který miluje jeho lehkou tvář.

Nové album patří rozhodně k těm nejlepším, která vydal. Má číší vyzralost a interpretaci schopnost zpěváka. Neudrží na něm pěveckým rozsahem, protože o to mu nejde.

Jeho zjevným cílem bylo nastřídat dobré popové písně, které budou mít výše uvedenou atmosféru, v textech bude dost lásky, štěstí i chlapeckých slabostí a ve-

dle Keatingova hlasu budou slyšet zřetelné vokály jako lahůdka písniček i celé desky.

Do svého pojetí popu přijal Keating jak irské folklorní ná-

rodinu (na jednom snímku je vyobrazena její skutečná rodina). Autorka jde napříč všemi sociálními vrstvami. Od žen polovstředí, jako jsou barové tanečnice či pouliční šlapky, až po sportovce, baletky či bohaté uhlobarony. Vše vypráví neprostrojitelně a skutečně. Právě uvěřitelnost je podstatou projektu. Člověk mnohde musí detailně zkoumat, kdo je fotografka a kdo osoba z lidí. Ovšem právě toto zkoumání dává užasnou možnost proniknout do duchovní podstaty její tvorby. A zamyšlet se také nad tím, proč nás osud umístil do toho kterého prostředí.

Vždyť stačí náhoda a můžeme se narodit do rodiny multimilionářů, nebo naopak lidí na hranici bíd. Dita Pepe ukazuje všechny možnosti.

Dita Pepe:
Autoportréty 1999-2014
Dům umění v Opavě,
do 10. dubna

Hodnocení

80 %

V benečnické dražbě se vydral obraz Karla Gotta V kavárně za 230 tisíc korun, dále dílo kytaristy Rolling Stones Rona Wooda za 150 tisíc korun a prvotina herce Milana Lasci za sto tisíc korun. Výnos byl rozdělen na polovinu a získaly jej Nadace Archy Chantal Poullainové a Nadaci fond Trebbia.

(šíd)

Vladimír Páral získal cenu Trebbia

Ve španělském sále Pražského hradu se v nedělí večer předávaly již popáté ceny Trebbia. Nadační fond Trebbia odměnil na slavnostním večeru domáčí a světové umělce i mecenáše za jejich přínos kultuře.

Na celoživotní dílo si sošku anděla z dlíny sochaře Stetana Mil-kova odnesl spisovatel Vladimír Páral. Na pódium ho doprovodila modelka Taťana Kuchařová.

Za tvůrčí činnost obdržel cenu in memoriam český architekt a designér Bořek Šípek. Další ocenění získali například slovenský mím Milan Sládek, venezuelský malíř Carlos Cruz-Diez nebo slovenský scenárista Ivan Stadtrucker.

V benečnické dražbě se vydral obraz Karla Gotta V kavárně za 230 tisíc korun, dále dílo kytaristy Rolling Stones Rona Wooda za 150 tisíc korun a prvotina herce Milana Lasci za sto tisíc korun. Výnos byl rozdělen na polovinu a získaly jej Nadace Archy Chantal Poullainové a Nadaci fond Trebbia.

(šíd)

umělec, ale já to tak mám. I když to třeba nejsou typické protesty songy.

Türkmen: Když se nad tě zamyslí, velká část nejlepších písní je politická, zároveň to a nejsou kusy, které by taktikaly seděly a doslova to na vás vychrlily. Jsou to písně o něčem s čím má umělec zkušenost. Třeba Ghost Town od The Specia je o nezaměstnanosti a úpadku. Ale necitují čísla, vycházejí z osobního prožitku. U nás je i podobné. Ollly zpívá o tom, kd je, a něco tu sděluje ze své postavy, ne tím, že by to explicitně vysvětloval.

■ Zčatkem března jste vydali novou verzi singlu *Desire*. Kromě Olllyho v ní zpívá Světa Tove Lo. Natocili jste i nov videoclip. Proč existují dvě verze písně?

Alexander: Chtěli jsme znovu vydat, protože poprvé ne získala moc pozornosti. Nicméně nechtěli jsme to udělat je tak pro nic za nic, ale co nejkrá- atvěněji.

Jelikož znám Tove Lo a vím že je užasná, zeptali jsme se jí zda by nám nazpívala vokály. A co se vídala týká, cítil jsem, že je čas, abychom přišli s vizuální povprávě o tom, jaký umělec chce být.

■ Vaše píseň *Memo dopro vází spot kampaně organizace War Child, jež pomáhá dětem kterých se dotýkají války. Oslovila vás ona, nebo vy ji?*

Alexander: Ona oslovila nás občas nás nějaké charity kontaktovaly. Z War Child nám poslal klip doprovázený naší písničkou a zeptali se, jestli by nám neva- dílo. Když to použijí.

My samozřejmě souhlasili protože ten spot je krásný. Tak je velmi smutný. Jsem rád, že na je hudba může podpořit organi- zaci, která se věnuje něčemu tak důležitému.

Roman Keating:
Time Of My Life
Universal Music, 42:55

Hodnocení

75 %